

Arrest

nr. 338 607 van 2 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 29 december 2025 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 23 december 2025 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 23 december 2025 neemt de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie in hoofde van verzoeker de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Betrokkene werd gehoord door de politie van PZ Rupel op 22/12/2025 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de heer, die verklaart te heten:

naam: M. I. (...)

voornaam: B. A. (...)

geboortedatum: (...)1988

geboorteplaats: Salaga

nationaliteit: Ghana

In voorkomend geval, alias: /

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

□ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene verklaart in 2020 België binnengekomen te zijn. Hij meldde zich voor het eerst bij de Belgische autoriteiten bij de gemeente Erquelinees op 24/09/2021.

Betrokkene verklaart thans samen te wonen met een Belgische onderdane en haar 3 kinderen. Dit op zich verleent hem niet automatisch een verblijfsrecht.

Op 27/06/2023 legde betrokkene en zijn Belgische partner een verklaring van aangifte van een huwelijk voor bij de gemeente Schelle. Na negatief advies van het parket van de procureur des Konings Antwerpen dd. 28/11/2023, dat na grondig onderzoek besloot dat de intentie van minstens een van beide partijen niet gericht was op het aangaan van een duurzame relatie maar eerder op het trachten te bekomen van een verblijfsvoordeel, besliste de Algemene Burgerlijke Stand van Schelle op 1/12/2023 het voorgenomen huwelijk te weigeren. Deze beslissing werd DD.25/11/2025 in hoger beroep bevestigd door het Hof van Beroep van Antwerpen. De weigering van voltrekking van het voorgenomen huwelijk vormt een sterke contraindicatie inzake het bestaan van een werkelijk gezinsleven, zodat kan geconcludeerd worden dat een terugkeer naar het land van herkomst geen schending van artikel 8 EVRM inhoudt.

Wat de scheiding van zijn Belgische partner waarmee hij verklaart samen te wonen en haar 3 kinderen betreft, kan gesteld worden dat deze scheiding geen onoverkomelijk nadeel voor het gezinsleven van de betrokkene inhoudt. Vanuit het land van herkomst kan (en, indien gewenst, moet) betrokkene de geijkte procedures volgen om legale toegang te verkrijgen tot, indien gewenst, België of een ander land waar zij zich beiden zouden kunnen vestigen. In afwachting van een beslissing om op legale wijze België (of een andere land) te kunnen binnenkomen, kunnen zij hun band onderhouden via de moderne communicatiemiddelen. De betrokkene toont niet aan dat hij enkel in België een gezinsleven kan hebben en dat het niet mogelijk zou zijn om een gezinsleven te ontwikkelen in zijn land van herkomst. Dat zijn partner niet kan gedwongen worden het Belgisch grondgebied te verlaten, maakt niet dat zij betrokkene niet vrijwillig zou kunnen volgen naar Ghana of naar een ander land waar zij beiden het verblijfsrecht zouden kunnen genieten.

Wat het belang van het kind betreft, betrokkene verklaart zelf geen kinderen te hebben, maar mee te zorgen voor de kinderen van zijn Belgische partner. Een uitwijzing van betrokkene kan mogelijks een zekere invloed op deze kinderen hebben, maar nergens toont betrokkene aan dat dat in dergelijke mate zou zijn dat het belang van het kind geschonden zou worden. Het is bovendien in het belang van het kind dat zij bij hun Belgische moeder blijven. Ook de kinderen kunnen in elk geval met betrokkene in contact blijven via de moderne communicatiemiddelen in afwachting van een situatie waarin allen zich in legaal verblijf zullen kunnen bevinden.

Tenslotte kan betrokkene, indien gewenst, via de lokale Belgische ambassade of consulaat de opheffing van het inreisverbod aanvragen vanaf wanneer 2/3 van de termijn verstreken is.

Betrokkene is een gezonde en volwassen persoon waarvan mag verwacht worden dat hij ook een leven kan opbouwen in het land van herkomst. Bovendien verblijven zijn dochter, broers en zeussen in zijn land van herkomst waardoor we redelijkerwijze mogen aannemen dat hij in zijn land van oorsprong er niet alleen voor staat en op een netwerk van familie kan terugvallen indien gewenst.

Betrokkene verklaart dat hij last heeft van asthma.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

□ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 2020 in België te verblijven. Hij heeft pas in september 2021 zich voor het eerst gemeld bij een regionale overheid.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 29/09/2021 dat hem betekend werd op 01/10/2021. Het beroep dat betrokkene indiende tegen deze bijlage 13 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen op 18/01/2022. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken, zie motivatie artikel 74/14, 1° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Betrokkene verklaart dat hij niet teruggekeerd is naar Ghana omdat het gerucht er zou lopen dat hij mogelijks vermoord zou worden. Betrokkene staft dit echter op generlei wijze en heeft ook nooit een verzoek tot internationale bescherming ingediend bij de Belgische overheid. We stellen dus vast dat betrokkene met zijn verklaring geen schending van artikel 3 EVRM aantoonst. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Ghana een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending van artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene verklaart dat hij asthma heeft. Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem zou belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 2020 in België te verblijven. Hij heeft pas in september 2021 zich voor het eerst gemeld bij een regionale overheid.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 29/09/2021 dat hem betekend werd op 01/10/2021. Het beroep dat betrokkene indiende tegen deze bijlage 13 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen op 18/01/2022. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Overeenkomstig artikel 74/28 van de wet van 15 december 1980 kan een vasthoudingsmaatregel alleen genomen worden wanneer wordt geoordeeld dat geen andere afdoende maar minder dwingende maatregel doeltreffend kan worden toegepast.

In casu wordt een minder dwingende maatregel geacht ondoeltreffend te zijn omdat:

4° Betrokkene verblijft illegaal op het grondgebied en heeft zich nooit bij de bevoegde overheden aangeboden of heeft nooit de nodige handelingen gesteld om zijn verblijfssituatie in orde te brengen.

Betrokkene beweert sinds 2020 in België te verblijven. Hij heeft echter nooit een aanvraag tot verblijf ingediend bij de Belgische overheid. Betrokkene heeft evenmin gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 29/09/2021 dat hem betekend werd op 01/10/2021 en dat door de RVV bevestigd werd op 18/01/2022.

Gelet op het voorgaande moet worden geconcludeerd dat de betrokkene niet bereid is zich te voegen naar de administratieve beslissingen die ten aanzien van hem zijn genomen, dat hij derhalve het risico loopt zich aan de bevoegde autoriteiten te onttrekken en dat een minder dwingende maatregel van vasthouding in dit geval ondoeltreffend wordt geacht. Bijgevolg moet de betrokkene worden vastgehouden door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op het moment van zijn arrestatie, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, V., (...) W., attaché, gemachtigde voor de Minister van Asiel en Migratie,

de Politiecommissaris van/de Korpschef van de politie van PZ Rupel,

en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te Merksplas,

de betrokkene, M. I., B. A. (...), op te sluiten in de lokalen van het centrum te Merksplas vanaf 23/12/2025.”

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid: de drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3. Inzake de uiterst dringende noodzakelijkheid blijkt dat de verzoekende partij betoogt dat zij momenteel is vastgehouden met het oog op haar verwijdering. Aan de in de in artikel 43, § 1, eerste lid van het PR RvV gestelde vereiste om het hoogdringend karakter van de vordering ten aanzien van de bestreden beslissing toe te lichten, werd dus voldaan.

De verwerende partij betwist de hoogdringendheid ook niet.

4. Betreffende de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

4.1. Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag verzoeker zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Hij dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat hij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn om zich te verdedigen tegen de feiten en argumenten die verzoeker aanhaalt.

Verzoeker dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat hij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat hij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat een summiere uiteenzetting kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen van artikel 39/82, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en van artikel 32, 2° van het PR RvV, indien het moeilijk te herstellen ernstig nadeel evident is, dat wil zeggen

wanneer geen redelijk denkend mens het kan betwisten en dus ook, wanneer de verwerende partij, wier recht op tegenspraak de voormelde wets- en verordeningsbepalingen mede beogen te vrijwaren, onmiddellijk inziet om welk nadeel het gaat en zij wat dat betreft de uiteenzetting van de verzoekende partij kan beantwoorden (cf. RvS 1 december 1992, nr. 41.247).

Dit geldt des te meer indien de toepassing van deze vereiste op een overdreven restrictieve of formalistische wijze tot gevolg zou hebben dat de verzoeker, in hoofde van wie de Raad in deze stand van het geding prima facie een verdedigbare grief gegrond op het EVRM heeft vastgesteld, niet het op grond van artikel 13 van het EVRM vereiste passende herstel kan verkrijgen.

De voorwaarde inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is ten slotte conform artikel 39/82, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd gesteund op de grondrechten van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid van het EVRM (artikelen 2, 3, 4, eerste lid en 7 van het EVRM).

4.2. Inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel voert verzoeker de schending aan van artikel 8 EVRM en artikel 3 EVRM.

4.3. Artikel 8 van het EVRM luidt als volgt:

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Verzoeker dient in de eerste plaats het bestaan van een beschermenswaardige relatie te bewijzen, wanneer hij zich beroept op artikel 8 van het EVRM.

In casu stelt verzoeker "dat verzoeker een stabiele en duurzame relatie onderhoudt met zijn partner. Zij wonen reeds geruime tijd en effectief samen. Dat verwerende partij hiervan op de hoogte is. Door het koppel werd eerder een aangifte van een huwelijk ingediend. De procedure is net afgerond in graad van beroep. Bovendien is verzoeker gearresteerd in het huis van zijn partner, alwaar hij samen met zijn pluskinderen verbleef op het moment van arrestatie. [...]

Art. 8 van het EVRM heeft betrekking op de familiebanden en sociale banden. Hij verblijft ondertussen reeds 5 jaar in België en heeft dan ook sociale banden opgebouwd met vrienden. Verzoeker heeft ook een vaste relatie. Hij staat ook mee in voor de zorg en opvoeding van zijn 3 pluskinderen en de kinderen van zijn partner uit een vorige relatie. Het koppel had een aanvraag tot aangifte van hun huwelijk ingediend. Deze werd na negatief advies van het Parket geweigerd. Het koppel kon hiermee niet akkoord gaan en tekende beroep aan bij de Familierechtbank. In eerste aanleg werd het koppel gevolgd en ontvingen ze een positief vonnis. De ambtenaar van de burgerlijke stand stelde echter beroep in en de zaak werd zeer recentelijk met een negatief arrest afgesloten.[...]

Het staat ontegensprekelijk vast dat verzoeker samen met zijn partner en de pluskinderen van verzoeker een gezin vormt in de zin van artikel 8 EVRM. De motivering van verwerende partij waarbij men stelt dat de weigering van aangifte van een huwelijk een contra-indicatie vormt inzake het bestaan van een werkelijk gezinsleven mist elke feitelijke grondslag en getuigt van een ernstig gebrek aan onderzoek in dit dossier.[...]

Dat er een afweging gemaakt moet worden tussen de verschillende belangen, maar dat dit in onderhavig dossier geenszins gebeurd is. Bovendien verblijft verzoeker reeds 5 jaar in België en dit sinds 2020. Dat de partner van verzoeker een goed inkomen heeft en goed voor hem kan zorgen. Zijn partner was op het moment van de arrestatie aan het werk. Verzoeker was op dat moment alleen thuis met de kinderen. Zij hebben de arrestatie van verzoeker meegemaakt wat voor hen een heel traumatische gebeurtenis was. Verzoeker is nl. een vaderfiguur voor deze kinderen en hem arresteren en weghalen voor de ogen van de kinderen, waarop hij diende te letten, was zeker ook voor de kinderen problematisch en een schending van de fair-balance op elk vlak!

Tenslotte zou een terugkeer naar het land van herkomst voor verzoeker zware gevolgen met zich meebrengen, vnl. op basis van zijn gezinsleven met zijn partner en zijn pluskinderen.

Hij staat immers mee in voor de opvoeding en zorg van deze kinderen. Hij kan om die redenen niet terugkeren naar Ghana, OOK NIET TIJDELIJK!

Er is immers geenszins sprake van een eventueel gevaar voor de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn. Noch is er sprake van wanordelijkheden en strafbare feiten of vormt hij een gevaar voor de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. Bijgevolg dient het recht op een gezinsleven van verzoeker en zijn partner en zijn pluskinderen gerespecteerd te worden! [...]

Er wordt gesteld dat verzoeker, ondanks het feit dat hij een partner en pluskinderen heeft, kan terugkeren naar Ghana. Er wordt gemotiveerd dat partijen wisten dat het verblijf van verzoeker precair was. Men kiest er echter niet voor om verliefd te worden. Dit is partijen onverwacht overkomen. Zij wensen ook en nog steeds voluit voor hun relatie te gaan, reden waarom zij een aangifte van huwelijk hadden ingediend. Ondanks een negatieve eindbeslissing, is de relatie van verzoeker en zijn partner nog steeds oprecht.

Eerst en vooral kan verzoeker geenszins terugkeren. Hij heeft geen enkel onderkomen in Ghana. Hij verblijft intussen reeds enige jaren in België en heeft zich hier volledig geïntegreerd in onze maatschappij.

Verzoeker heeft de Belgische Staat niet bewust voor een voldoende feit willen plaatsen. Hij heeft sinds lange tijd een relatie met mevrouw X. Liefde is iets wat je overkomt!

Het is dan ook zeer onredelijk om het gezinsleven van verzoeker naast zich neer te leggen en te stellen dat moderne communicatie kan worden ingeschakeld om de hechte familierelaties tussen verzoeker en zijn partner en zijn pluskinderen te onderhouden. Het spreekt voor zich dat de redelijkheid (en tevens artikel 8 EVRM) vereist dat verzoeker in nabijheid van zijn gezin kan blijven en zijn partner kan bijstaan.”

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker reeds op 29 september 2021 met een bijlage 13 bevolen werd om het grondgebied te verlaten. Hij stelde hiertegen beroep in bij de Raad die bij arrest nr. 266 773 van 18 januari 2022 het beroep verwierp.

Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker, voorafgaandelijk aan het ter kennis brengen van de thans bestreden beslissing, in het Engels gehoord werd en hij hiertoe een vragenlijst hoorrecht invulde. In de mate dat verzoeker aanvoert dat hij niet werd gehoord, kan hij niet worden gevolgd.

De Raad stelt vast dat verzoeker aanvoert een relatie te hebben met het oog op een huwelijk. Na procedures voor de familierechtbank werd de voltrekking van het voorgenomen huwelijk geweigerd. Verzoeker heeft geen gemeenschappelijke kinderen met deze vrouw maar stelt de plusvader van drie kinderen te zijn.

De Raad benadrukt dat verzoeker uit de loutere omstandigheid dat hij de afgelopen jaren in precair en illegaal verblijf een privéleven heeft opgebouwd in België, geen gerechtigde verwachting kan scheppen op een toelating tot verblijf en bescherming tegen verwijdering onder artikel 8 van het EVRM (zie in deze zin EHRM 5 september 2000, nr. 44328/98, Solomon v. Nederland, EHRM 31 juli 2008, nr. 265/07, Darren Omoregie v. Noorwegen; EHRM 26 april 2007, nr. 16351/03, Konstatinov v. Nederland en EHRM 8 april 2008, nr. 21878/06, Nyanzi v. Verenigd Koninkrijk, par. 77).

Verzoeker heeft zijn leven met een partner en pluskinderen in België volledig uitgebouwd in illegaal verblijf. Verzoeker kan niet verwachten dat de Belgische staat in die omstandigheden een positieve verplichting zou hebben om hem toe te laten verder op het grondgebied te verblijven.

Het Europees Hof toont zich streng ten aanzien van vreemdelingen die tijdens een onregelmatig of precair verblijf een relatie hebben aangegaan of een gezinsleven hebben opgebouwd.

De bestreden beslissing motiveert terecht als volgt: *“De weigering van voltrekking van het voorgenomen huwelijk vormt een sterke contra-indicatie inzake het bestaan van een werkelijk gezinsleven, zodat kan geconcludeerd worden dat een terugkeer naar het land van herkomst geen schending van artikel 8 EVRM inhoudt.*

Wat de scheiding van zijn Belgische partner waarmee hij verklaart samen te wonen en haar 3 kinderen betreft, kan gesteld worden dat deze scheiding geen onoverkomelijk nadeel voor het gezinsleven van de betrokkene inhoudt. Vanuit het land van herkomst kan (en, indien gewenst, moet) betrokkene de geijkte procedures volgen om legale toegang te verkrijgen tot, indien gewenst, België of een ander land waar zij zich beiden zouden kunnen vestigen. In afwachting van een beslissing om op legale wijze België (of een andere land) te kunnen binnenkomen, kunnen zij hun band onderhouden via de moderne communicatiemiddelen. De betrokkene toont niet aan dat hij enkel in België een gezinsleven kan hebben en dat het niet mogelijk zou zijn om een gezinsleven te ontwikkelen in zijn land van herkomst.

Dat zijn partner niet kan gedwongen worden het Belgisch grondgebied te verlaten, maakt niet dat zij betrokkene niet vrijwillig zou kunnen volgen naar Ghana of naar een ander land waar zij beiden het verblijfsrecht zouden kunnen genieten.

Wat het belang van het kind betreft, betrokkene verklaart zelf geen kinderen te hebben, maar mee te zorgen voor de kinderen van zijn Belgische partner. Een uitwijzing van betrokkene kan mogelijks een zekere invloed op deze kinderen hebben, maar nergens toont betrokkene aan dat dat in dergelijke mate zou zijn dat het belang van het kind geschonden zou worden. Het is bovendien in het belang van het kind dat zij bij hun Belgische moeder blijven. Ook de kinderen kunnen in elk geval met betrokkene in contact blijven via de moderne communicatiemiddelen in afwachting van een situatie waarin allen zich in legaal verblijf zullen kunnen bevinden.

Tenslotte kan betrokkene, indien gewenst, via de lokale Belgische ambassade of consulaat de opheffing van het inreisverbod aanvragen vanaf wanneer 2/3 van de termijn verstreken is.”

Verzoeker toont met zijn betoog ook geen onoverkomelijke hinderpalen aan om zich opnieuw te vestigen in zijn land van herkomst, waar hij werd geboren in 1988, en sinds zijn verblijf in België in 2020. Verzoeker wist bovendien dat zijn verblijfssituatie precair was aangezien hij in 2021 reeds het voorwerp was van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Voorts blijkt niet dat hij enige professionele banden met België vertoont of dat hij zijn sociale contacten, ook deze met de pluskinderen, niet via moderne communicatiemiddelen of bezoeken kan onderhouden. Gelet op de beoordelingsvrijheid van de staten in geval van immigratie, dient vastgesteld dat niet blijkt dat de overheid geen juist evenwicht heeft bewaard tussen enerzijds de persoonlijke belangen van verzoeker om verder in België te verblijven en anderzijds het openbaar belang van de staat om de immigratie te controleren (A.S. t. Zwitserland, § 50, en Ali e.a., § 45) (cfr. EHRM, Danelyan t./ Zwitserland, 21 juni 2018).

De bestreden beslissing strekt er niet toe het gezinsleven van verzoeker te verhinderen of te bemoeilijken. De betreffende beslissing houdt dienvolgens geen absoluut verbod in voor verzoeker om het Belgische grondgebied binnen te komen en er te verblijven en heeft evenmin tot gevolg dat verzoeker definitief van zijn partner en haar kinderen wordt gescheiden.

In het licht van deze feitelijke en juridische situatie, en gelet op de ruime appreciatiebevoegdheid die artikel 8 van het EVRM biedt, dient dan ook in alle redelijkheid te worden besloten dat de in casu vermeende inmenging in het voorgehouden gezinsleven van verzoeker niet als onrechtmatig of disproportioneel kan worden beschouwd.

Een schending van artikel 8 EVRM blijkt prima facie niet.

4.4. Verzoeker beroept zich op een schending van artikel 3 EVRM.

Verzoeker argumenteert in het verzoekschrift als volgt: *“Men houdt geen rekening met de actuele toestand in Ghana en het gevaar dat verzoeker loopt bij een eventuele terugkeer naar zijn land van herkomst. Hij heeft er geen toekomst en kan niet terugkeren wegens een ernstige schending van artikel 3 EVRM. [...]*

Hoewel verzoeker aangeeft schrik te hebben om terug te keren, worden deze elementen niet verder onderzocht door verwerende partij! Nochtans vereist artikel 3 EVRM dat de overheid de situatie in het land van herkomst onderzoekt en tevens de elementen die worden aangehaald door verzoeker op het moment dat men dergelijke beslissing neemt.”

De bestreden beslissing motiveert hieromtrent als volgt:

“Betrokkene verklaart dat hij niet teruggekeerd is naar Ghana omdat het gerucht er zou lopen dat hij mogelijks vermoord zou worden. Betrokkene staaft dit echter op generlei wijze en heeft ook nooit een verzoek tot internationale bescherming ingediend bij de Belgische overheid. We stellen dus vast dat betrokkene met zijn verklaring geen schending van artikel 3 EVRM aantoot. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Ghana een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending van artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene verklaart dat hij asthma heeft. Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem zou belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn.”

Verzoekers verwijzing in het verzoekschrift naar het gevaar dat hij zou lopen, wordt niet gestaafd door enig begin van bewijs. Het blijkt tevens dat verzoeker geen verzoek om internationale bescherming deed in België. Waar verzoeker een schending aanhaalt van artikel 3 EVRM dient benadrukt te worden dat indien verzoeker werkelijk zou vrezen voor een risico op foltering, mensonterende behandeling of zijn leven in Ghana, hij ruimschoots de tijd had om een verzoek om internationale bescherming in te dienen bij de Belgische autoriteiten, *quod non*. De loutere verwijzing naar de *“actuele toestand in Ghana”* zonder deze ook maar enigszins te staven en de herhaling van zijn elementen die reeds werden onderzocht door de Belgische instanties in functie van artikel 3 EVRM kan in casu niet aantonen dat er zich in hoofde van verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou doen ontstaan.

Een schending van artikel 3 EVRM blijkt prima facie niet.

4.5. Aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is niet voldaan. De vaststelling dat er niet is voldaan aan één van de in artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

5. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee januari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERHEYDEN

W. MULS